

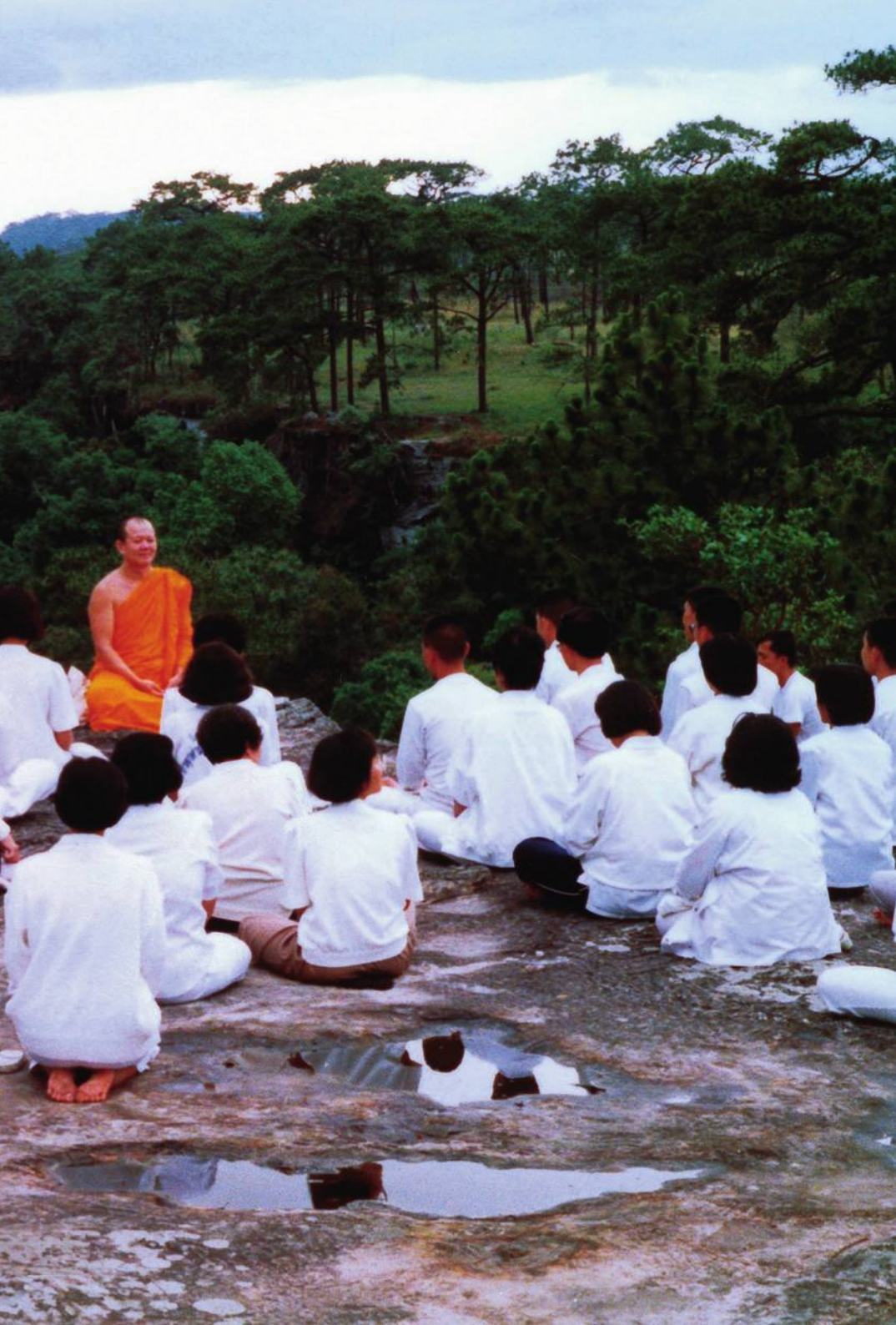
วิชาชีวิต

วันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

โหวาหลวงพ่ออัมมชโย ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

ภาพ : ผานกแอ่น ภูกระดึง จ.เลย

วันอังคารที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

วันนี้เป็นวันมหาปวารณา ซึ่งตามธรรมเนียมปฏิบัติในสมัยพุทธกาล เมื่ออยู่จำพรรษาด้วยกันครบ ๑ พรรษาแล้ว ก่อนที่จะแยกย้ายกันไปบำเพ็ญสมณธรรมเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง ต่างก็จะปวารณาซึ่งกันและกันทุกรูปทั้งอาวุโสภันเตที่จะเป็นกัลยาณมิตรให้กันและกัน จะประดับประดองกันไปให้ถึงฝั่งของพระนิพพาน ให้สมกับที่ได้ตั้งใจมาบวชในคราวนี้

ปวารณากันว่า หากใครได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัยว่า เพื่อนสหายรูปใด จะเป็นอาวุโสหรือภันเตก็ตามกำลังดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความประมาท หรือผิดพลาดในเรื่องธรรมวินัยด้วยประการใดประการหนึ่ง ก็จะทำหน้าที่กัลยาณมิตรชี้ขุมทรัพย์ให้กันด้วยจิตที่ประกอบไปด้วยความรักและปรารถนาดีต่อเพื่อนสหายที่ จะให้หันกลับมาดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง เพื่อกายวาจาใจจะได้สะอาดบริสุทธิ์ ทำพระนิพพานให้แจ้งได้

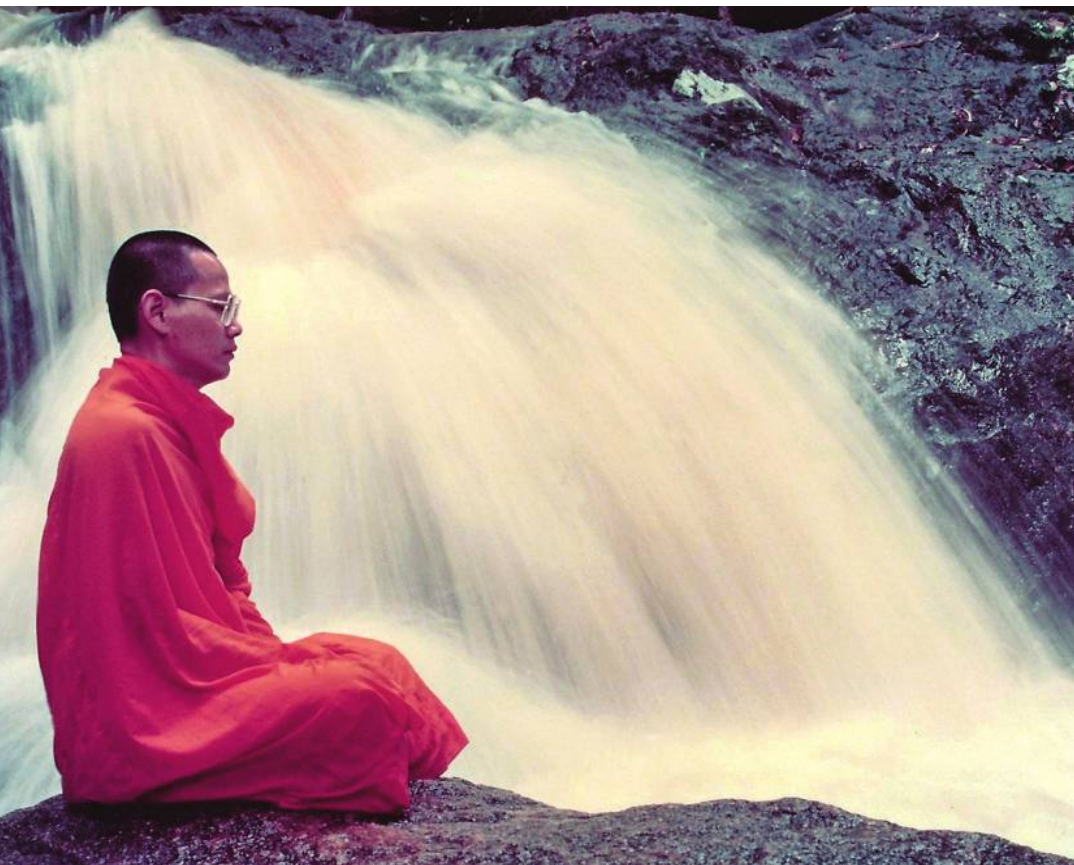
ที่ต้องปวารณากันอย่างนี้ เพราะแต่ละคนต่างก็มีทิฐิมานะด้วยกันทั้งสิ้น ไม่ชอบเตือนตัวเอง และไม่ชอบให้ใครมาเตือน ดังนั้นเวลาที่ใครมาเตือนเพื่อประโยชน์ของท่านผู้นั้น และเพื่อประโยชน์ของพระศาสนา บางทีทิฐิมานะก็ทำให้เกิดความขัดเคืองใจ เป็นเหตุแห่งการผูกโกรธผูกเวรกันไป ปฏิบัติธรรมก็ไม่ค่อยได้เพราะใจมันฟุ้งซ่าน มัวแต่คิดว่า คนนั้นคนนี้มาว่าเรา ทั้ง ๆ ที่เขาดักเตือนด้วยความรักและปรารถนาดี

เพราะเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีการปวารณากันไว้ว่า ท่านทั้งหลาย
ในที่นี้ ถ้าใครได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัยว่า เราทำยังไม่ถูกต้องตาม
พระธรรมวินัยก็อนุญาตให้แนะนำตักเตือนได้ โดยอาศัยความกรุณานั้น
ช่วยชี้แจงทรมณ์ให้ จะไม่โกรธ จะพิจารณาตัวว่า เราได้พลาดพลั้งจริงไหม
ถ้าไม่จริงก็จะให้อภัย ไม่ถือสา ถ้าจริงก็จะรีบกลับเนื้อกลับตัวปรับปรุง
ตัวใหม่ให้เหมาะสมกับการเป็นนักบวชที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง

นี่ก็เป็นธรรมเนียมที่ปฏิบัติกันมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล ตั้งแต่พระ
สัมมาสัมพุทธเจ้ายังมีพระชนม์ชีพอยู่ เพราะหลังจากปวารณาแล้วก็จะ
แยกย้ายกันไปบำเพ็ญสมณธรรมในสถานที่ที่ร่มเย็นที่ถูกต้องจรรยาตาม
ตามโคนไม้ เรือนว่าง ลอมฟาง ตามป่า ตามเขา ห้วย หนอง คลอง บึง
ถ้า เพื่อที่จะแสวงหาที่วิเวก สงัดกาย สงัดใจ สงัดจากกิเลสทั้งหลาย และ
ถ้าเจอกันระหว่างทางก็ดี หรือได้ยินข่าวคราวก็ดีว่า เพื่อนสหธรรมิก
รูปใดกำลังจะเผลอ ๆ ไพล ๆ ก็จะแนะนำตักเตือนกัน แม้อยู่ไกลก็จะเดิน
ทางไปหา ไปพูดจากันตามประสาผู้ที่มีความรักและปรารถนาดีต่อกัน
เราก็ปฏิบัติตามกันมากระทั่งถึงปัจจุบันนี้

หลวงพ่อก็มีความเห็นส่วนตัวว่า เราอย่าให้เป็นแค่ธรรมเนียม
ปฏิบัติว่า ทำ ๆ กันไปอย่างนั้นเลย ควรจะทำให้จริงจัง ให้ถูกวัตถุประสงค์
ของการปวารณา เพราะว่ากว่าที่เราจะมาบวชกันก็ไม่ใช่ง่าย ก่อนบวชก็
ตั้งใจอย่างดีว่า มาบวชคราวนี้เพื่อบำเพ็ญสมณธรรม จะทำพระนิพพาน
ให้แจ้ง สละตนให้พ้นจากกองทุกข์ บวชไปแล้วบางครั้งก็มีภารกิจมาก
จิตมันหยาบบ้าง บางครั้งเราดำเนินชีวิตประมาทในเพศของสมณะบ้าง
ก็ควรมีการแนะนำตักเตือนกันด้วยความรักและความปรารถนาดี
ไม่โกรธ ไม่ขัดเคือง ไม่ถือสา

แต่อย่างไรก็ตาม เราก็ยังมีกิเลสอยู่ ผู้เตือนแม้จะทั้งรักทั้งปรารถนาดี ก็ตาม ก็ต้องดูจังหวะ ดูเวลา อารมณ์ ดุสุภาพของเพื่อนสธรรมิกว่า ตอนนี้อะไรไหม หรือตอนนี้ยังไม่ควร ยังไม่พร้อม ยกเว้นในกรณีที่ได้รับตัวมันจำเป็นจริง ๆ หากไม่เตือนไม่บอกกล่าวแล้วจะเกิดความเสียหายอย่างหนักได้ กรณีอย่างนี้เราก็จะชิงช่วงพูดไปเลย โดยต้องทำให้ไว้ว่า ถ้าเขาโกรธเรา เราก็อย่าไปโกรธเขา เพราะใจเราเจตนาดี แบบนี้จะใช้ในกรณีฉุกเฉิน ต้องเอาเพื่อนสธรรมิกไว้ในหมู่คณะ

แต่ถ้าไม่ถึงกับฉุกเฉินนัก ยังพอมีเวลาก็ดูจังหวะให้ดี เพราะเรายังไม่ชนะพญามาร เรายังมีกิเลสอยู่ บางทีพอรู้ว่าเขาเตือนแม้ด้วยความรักความปรารถนาดี แต่มันหงุดหงิดขัดเคือง นี่ก็เป็นเรื่องที่จะต้องบอกให้พวกเราได้รับทราบ แต่ถ้าเราทำตามได้อย่างที่ปวารณากันเอาไว้ ประโยชน์ก็จะเกิดขึ้นกับเราทั้งสองฝ่าย และหมู่คณะจะงดงาม เราจะมีความสุขในเพศสมณะ

วิธีการสร้างกำลังใจในเพศนักบวช

การมาสู่เพศสมณะนี้ต้องถือว่า เรามีบุญเก่ามามากพอทีเดียว ที่สามารถหลุดตัวเราให้ออกมาจากความสับสนวุ่นวายจากพันธนาการของชีวิตทางโลกได้ ถ้ามีบุญน้อยมาบวชไม่ได้ มันไม่มีอารมณ์อยากจะบวช และไม่เห็นประโยชน์ของการบวช เพราะฉะนั้นลูกทุกรูปมีบุญมากในระดับหนึ่งทีเดียว และหลาย ๆ รูปก็มีบุญที่สั่งสมในเพศนักบวชมามาก ผังการบวชหนาแน่น สำหรับผู้ที่มีผังบวชหนาแน่นก็พอจะวางใจได้ว่า จะประคับประคองตนให้ไปถึงผังที่เราปรารถนาได้ แต่ถ้าใครที่ผังการบวชยังไม่หนาแน่นก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องใช้กำลังใจสูงส่งเอาชนะมันให้ได้

ให้หมั่นพิจารณาให้เห็นทุกขโทษภัยของชีวิตทางโลก ของการครองเรือน อย่าไปมองด้านสวยสดงดงามเพียงด้านเดียว ให้มองไปตามความเป็นจริงของชีวิตว่า ชีวิตของคุณทุกข์มันอึดอัด คับแคบ มีสุขประเดี๋ยวประด๋าว แต่มีทุกข์มาก ไม่คุ้มกับที่เราจะไปใช้ชีวิตอย่างนั้น มันเหมาะสำหรับผู้ที่มิอินทรีย์อ่อน บารมีอ่อน ๆ และสังขารทั้งหลายก็มีแต่เสื่อมลงไปทุกวัน อีกทั้งความตายก็ไม่มีนิมิตหมาย จะตายเมื่อไร วันไหน เวลาไหน ที่ไหน เราก็มองไม่รู้ นี่เป็นสิ่งที่เราต้องพิจารณา

อีกประการหนึ่งก็คือ ต้องบำเพ็ญสมณธรรม ทำสมาธิให้ใจสงบ จากกาม จากอกุศลธรรม ให้ใจตั้งมั่นอยู่ภายในก็จะได้สุขจากสมาธิ เป็นความสุขที่ไม่มีอะไรเสมอเหมือน คือหาไม่ได้จากที่อื่นนอกจาก ใจที่หยุดนิ่ง และจิตมันก็จะมีการเอง ที่เรียกว่า กำลังใจ กำลังใจที่อยากจะทำแต่กุศลธรรมให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ถ้าเราทำได้แบบนี้ เราจะมีความสุขในเพศสมณะ จะรู้สึกว้าว วันคืนผ่านไปรวดเร็วเหลือเกิน หลับตาลืมตาไม่กี่ทีก็มืดแล้ว ฉันเข้าเสร็จ ทำความเพียร หรือทำภารกิจและประกอบความเพียรไปด้วย วัน ๆ ก็ทำซ้ำ ๆ กันอยู่อย่างนี้

เพราะฉะนั้น การพิจารณาให้เห็นทุกข์โทษภัยของชีวิต กับการบำเพ็ญสมณธรรมจึงเป็นสิ่งที่ต้องทำ ถ้าเราทำได้ เราจะมีความสุขในเพศสมณะ อย่างลิ้มวันลิ้มคืนกันไปเลย

ต้นบุญต้นแบบของโลก

เมื่อสักครู่นี้ หลวงพ่อชื่นใจและปิติใจมากกับผู้สวดพระปาติโมกข์ได้ และได้รับดวงแก้วเป็นของขวัญที่ระลึกว่า เราได้ทำความเพียรในการท่องบ่นทรงจำพระปาติโมกข์ เป็นผู้ทรงจำพระวินัยเอาไว้ ดวงแก้วนั้นก็จะเป็อนุภรณ์ในการบำเพ็ญสมณธรรม และปลื้มปิติใจกับอีก ๑๔ รูปที่ใช้วันเวลาภายในพรธำบำเพ็ญสมณธรรมไม่ขาดเลย อย่างนี้ถูกหลักวิชา ที่จริงควรจะต้องเรียงแถวเข้ามารับกันหมดทุกรูป ถ้าทำได้อย่างนี้ หลวงพ่อก็จะมีคามปิติมาก เช่นเดียวกับลูกทุกรูปที่มีความปิติที่ใช้พรธำแห่งการบรรลธรรมนี้ บำเพ็ญสมณธรรมโดยไม่ขาดเลย

ประโยชน์ก็จะเกิดขึ้นกับพระศาสนาว่า มีผู้ประพฤติดีปฏิบัติชอบบังเกิดขึ้นภายในพรรษานี้ไม่ขาดเลยแม้แต่เพียงวันเดียว และยังเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีให้กับเพื่อนสธรรมิกทั้งภายในวัดและนอกวัด ญาติโยมก็พลอยมีกำลังใจที่จะปฏิบัติธรรมสั่งสมบุญบารมี มีความรู้สึกรว่าได้นุญเยะ ได้ทำบุญกับเพื่อนาบุญผู้เป็นอายุพระศาสนา เทวดาผู้มีทิพยจักขุ มองเห็นด้วยตาทิพย์ก็จะชื่นชมอนุโมทนาสาธุการว่า สวากของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประพฤติดีปฏิบัติชอบ เพราะฉะนั้น ๑๔ รูปกับอีก ๑ รูป ที่สวดพระปาติโมกข์ได้ หลวงพ่อปิติมาก มีความสุขมากเลยนะลูกนะ

โดยภาพรวมแล้ว ลูกทุกรูปต่างก็ตั้งใจทำความเพียรกันดีอยู่แล้ว แต่ที่ไม่ได้มารับดวงแก้วก็เพราะว่า บางรูปขาดไป ๑ วันบ้าง ๒ วันบ้าง ๓ วันบ้าง ซึ่งตามธรรมเนียมของพระต้อง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ อย่างเช่นเวลาประกอบสังฆกรรมในโบสถ์ พระผู้เป็นตัวแทนจะถามว่า สงฆ์จงฟัง ใครเห็นด้วยก็ให้อนุโมทนา ใครไม่เห็นด้วยให้คัดค้าน ถ้าคัดค้านแม้เพียงหนึ่งก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นต้อง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์

สุดยอดวิชา

เรามาบวชกันแล้วนะลูกนะ วัตถุประสงค์คือ เราจะมาศึกษาวิชาธรรมกายซึ่งเป็นสุดยอดแห่งวิชา และเป็นวิชาที่แท้จริงที่จะทำให้เราหลุดพ้นจากการเป็นปาวเป็นทาสของพญามาร วิชาอื่นไม่แท้จริง แค่การทำมาหากินแบบชาวโลก และกียกย่องส่งเสริมกันไปว่าประสบความสำเร็จในทางโลกสูงส่ง ได้ปริญญาตรี โท เอก หรือเป็น

ศาสตราจารย์ แต่ชีวิตก็อย่างนั้นนะ ยังไม่รู้อะไรเลย professor (ศาสตราจารย์) หลาย ๆ ท่าน เวลาหลวงพ่อกำลังถามคุณนี่ เขาจะเก่งเรื่องวิชาชีพ แต่พ่อกำลังถามเรื่องวิชาชีวิตก็ไม่รู้เรื่องเลย ซึ่งวิชาชีวิตก็ต้องใช้กับชีวิตตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายและตายไปแล้วนั้นแหละ เพราะฉะนั้นเรามาถูกทางแล้วนะลูกนะ

เรามาเพื่อจะศึกษาวิชาธรรมกาย ซึ่งมีอยู่ในตัวของเรายู่แล้ว วิธีการก็มีอยู่ ซึ่งได้แนะนำถ่ายทอดกันไปตามที่ประเทศพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านค้นพบและถ่ายทอดต่อ ๆ กันมา มันขึ้นอยู่กับว่า เราเอาจริงแค่ไหน ถ้าตั้งใจจริงต้องได้ทุกคน ไม่มีใครที่จะไม่ได้

ผู้มาบวช แสดงว่าเราผ่านขั้นตอนผู้มีคุณสมบัติในการบวชเหมาะสมที่จะบำเพ็ญสมณธรรม แปลว่า ทุกอุปนิสัยเหมาะสมที่จะเข้าถึงธรรม และจะต้องเข้าถึงวิชาธรรมกายให้ได้ประการเดียว และต้องถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ด้วย ไม่ใช่ ๙๙ เปอร์เซ็นต์ เพราะเรามีคุณสมบัติได้ผ่านการคัดเลือกมาขั้นหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นเหลือแต่ตัวของเราเอง เท่านั้นว่า ทำความเพียรกันแค่ไหน

หลวงพ่อดีดายวันเวลาที่ผ่านไปโดยที่เราไม่ได้ทำความเพียรกันอย่างเต็มที่ เราควรหันกลับมาพิจารณาตัวเราใหม่ว่า อายุเราเพิ่มขึ้น เราแก่กันไปทุกวัน ร่างกายเสื่อมไปทุกวัน และความตายไม่มีนิमितหมาย เราได้เตรียมพร้อมสำหรับความตายแล้วหรือยัง ต้องมาคิดกันให้ดีแล้วตอนนี้

เมื่อพลโลกเพิ่มขึ้น วิกฤตจะเพิ่มขึ้น

มันแปลกอีกเรื่องหนึ่ง พรรษาตัน ๆ จะมีจำนวนนักบวชเยอะ แต่ยิ่งสูงยิ่งหดหาย ยกเว้นในกรณีของผู้บุกเบิกซึ่งมีอยู่ไม่กี่รูป และตอนนั้นหลวงพ่อบวชเป็นรูปแรก และถัด ๆ มา ก็บวชทีละรูปกันไปเรื่อย ๆ ตอนนี้อยู่กันครบถ้วน แต่ผู้ที่มาบวชในท่ามกลาง ที่บวชได้ ๑๐ พรรษา ๒๐ กว่าพรรษา จำได้ว่ามีปริมาณมากกว่านี้ แต่ทำไมตอนนี้ถึงลดลงไป นี่แปลว่า มีผู้ตกหล่นไประหว่างทาง เป็นเพราะไม่ได้บำเพ็ญสมณธรรม ดำเนินชีวิตด้วยความประมาท มีความฟุ้งซ่าน จิตก็อ่อนลง ไม่มีกำลังพอที่จะสู้กับกิเลสมารทั้งหลาย คือ สู้กับสิ่งชั่วๆ ความฟุ้งซ่าน หรือนิเวศทั้งหลายไม่ได้

หลวงพ่อยากให้มีแต่ปริมาณภิกษุที่เพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ อย่างมั่นคง และอย่างเห็นคุณค่าของการบวช เพราะเมื่อเทียบจำนวนพุทธบุตรกับจำนวนพลโลกที่เพิ่มขึ้น จำนวนพุทธบุตรมีแต่จะลดลง แต่พลโลกที่เกิดขึ้นมาไม่รู้จะอะไรมีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งมันไม่ถูก จริง ๆ แล้วเมื่อพลโลกเพิ่มขึ้น พุทธบุตรก็ต้องขยายเพิ่มขึ้น เพื่อที่จะไปเป็นแสงสว่างส่องทางชีวิตให้แก่เพื่อนมนุษย์ อย่างนี้จึงจะถูกต้อง

ที่สำคัญเรื่องวิชาธรรมกาย เป็นสิ่งที่เราจะต้องปฏิบัติให้เข้าถึงให้ได้ พรรษานี้เหลือวันนี้เป็นวันสุดท้าย วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ก็ใช้วันเวลาที่เหลืออยู่นี้ให้เป็นประโยชน์ต่อการบำเพ็ญสมณธรรม เอาวันนี้วันสุดท้ายนี้แหละ วันพระจันทร์เต็มดวง วันที่พระนิพพานสอดบุญละเอียดเป็นพิเศษให้กับผู้ที่ตั้งใจทำความเพียรให้ได้บรรลุธรรม ได้เข้าถึงพระธรรมกาย เอาวันนี้ทำความเพียรกันให้ดี ๆ

การเข้าถึงธรรม อยู่ในวิสัยที่เราทำได้นะ เรานั่งไปใหม่ ๆ มันก็ฟุ้งบ้าง แต่ขอให้นั่งไปเรื่อย ๆ มันจะปรับไปเรื่อย ๆ จากฟุ้งมากมาฟุ้งน้อย จากฟุ้งน้อยก็มาไม่ฟุ้ง แล้วก็จะมี แม้ไม่เห็นอะไร และก็จะโล่ง ว่าง สว่าง และเดี๋ยวก็เห็นขึ้นมาเอง จนถึงจุดที่ว่า ไม่ต้องทำอะไร มันก็เกิดขึ้นเอง

หลวงพ่อดีดาแทน หากพวกเราไม่ได้ตั้งใจบำเพ็ญสมณธรรม ในขณะที่ร่างกายยังแข็งแรงอยู่ บุญก็ไม่เกิดขึ้นกับเรา ธรรมะก็ไม่รู้เรื่อง มีแต่แก่งกันไปเท่านั้นเอง ก็ขอให้วันนี้เป็นวันที่เราจะตั้งมโนปณิธานใหม่สำหรับการทำความเพียรให้ดีขึ้น

โอวาทสำหรับผู้ที่เป็นต้องลาสิกขา

เฉพาะผู้ที่บวชพรรษา ๑ มีความจำเป็นจะต้องลาสิกขาเพราะงานมาบวช ก็ต้องทำให้ถูกหลักวิชา ก่อนลาสิกขาก็ควรจะอยู่รักษากันก่อน เหลือเวลาอีก ๒ อาทิตย์กว่าก็ให้ทำความเพียรให้เต็มที่ เต็มกำลังอย่างถูกหลักวิชา ไม่ต้องคิดเรื่องอะไรแล้ว เพราะอย่างไรเราต้องลาสิกขาแน่

พอถึงวันที่เรารับกฐินแล้ว จะลาสิกขาก็นั่งธรรมะให้ใจใส ๆ แล้วอธิษฐานจิตให้ดีกว่า จริง ๆ แล้วเราไม่ยากลลาสิกขา แต่เพราะถึงกำหนดวันลาจำเป็นที่จะต้องไปปฏิบัติภารกิจทางโลก ขอให้บุญนี้เป็นพลังให้เราได้ประสบความสำเร็จในชีวิต ในธุรกิจการงาน และการประพฤติธรรม เมื่อลาสิกขาแล้วเราจะเป็นอุบาสกที่ดี มีศีล มีธรรม วันพระจะถืออุโบสถศีล เราจะทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา จะเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีของชาวโลก เหมือนอย่างท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี

เข้าไปสู่สังคมใดที่เขาต้มน้ำเมาก็ต้องเข้มแข็งเอาไว้ ไม่ว่าเขาจะ
เคຍั้นเคຍอย จะเคຍัวเข็ญชู่เข็ญอย่างไรรก็ตาม ต้องยืนยันว่า เราถือศีล ๕
ไม่ต้มน้ำเมา เพราะเห็นทุกขโทษภัยทั้งในปัจจุบันและในปรโลก เพราะ
ฉะนั้นยืนยันไม่ดื่ม ให้เข้มเอาไว้ให้ดีที่สุดยว อย่าไปโอนอ่อนผ่อนตาม
จะพูดอย่างไรก็ให้เข้มเอาไว้ ด้วยความขี้มขี้มแจ่มใส เพื่อจะสร้างแรง
บันดาลใจให้กับพวกสังคมทั้งหลายที่ดื่มกันนั้นแหละ เชื้อเถอะ ในหมู่
ที่กำลังต้มน้ำเมานี้ กำลังดูเราอยู่ ที่เราไม่ดื่มกันนั้นแหละ และในที่สุดก็จะ
เลิกดื่มกันไปทีละคนสองคน เพราะเราเข้มแข็งพอ

แต่ถ้าหากว่า เราไม่เข้มแข็งพอ เมื่อเข้าไปอยู่ในสังคมที่เขาต้มน้ำ
เมาแล้วเราไปดื่มตาม บวชคราวนี้เสียผ้าเหลือง อาณิสสัมนัก็ได้
ไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย เราอย่าคิดว่า เราบวชแล้วบุญบวชจะช่วยปิดประตู
อบายเปิดประตูสวรรค์ให้เรา ความจริงมันก็เป็นเช่นนั้น ถ้าเราไม่สร้าง
วิบากกรรมใหม่ ครองตนอยู่ในศีลในธรรมตลอดไปในเพศของคฤหัสถ์
ถ้าทำอย่างนี้ได้ ปิดอบายไปสวรรค์และยังสร้างแรงบันดาลใจให้คน
อยากจะเป็นนักบวช แม้บวชช่วงสั้นก็ตาม

นี่ก็เป็นสิ่งที่ขอกฝากเอาไว้ เพราะว่าคงไม่มีโอกาสได้พูดคุยกัน
และปกติหลวงพ่อก็ไม่ชอบเห็นใครลาสิกขา ไม่ใช่อธยาศัย แต่ชอบ
เห็นนักบวชเพิ่มขึ้น และเมื่อบวชแล้วก็อยากเห็นเป็นนักบวชที่ตั้งใจ
บำเพ็ญสมณธรรมกันอย่างเต็มที่เต็มกำลัง เป็นเนือนาบุญ เป็นอายุ
พระศาสนา บวชอย่างมีเป้าหมาย ใช้วันเวลาในชีวิตนักบวชแต่ละวัน
แต่ละคืนด้วยการสั่งสมบุญบารมีกับทำพระนิพพานให้แจ้ง อยากเห็น
อย่างนี้ เพื่อจะได้เป็นกำลังใจให้ตามวัดวาอารามต่าง ๆ ทั่วไป ซึ่งตอนนี้
หย่อนยานกันไปเรื่อย ๆ

ยิ่งพระพุทธศาสนาหย่อนยานลงเท่าไร ก็เลสมารก็จะเพิ่มขึ้น มาร ๕ ผูกก็จะได้อิโกลาส์ อีกทั้งลัทธิเทวนิยมก็จะแพร่กระจายเข้มแข็งขึ้น เมื่อไรกำลังมันกำลัง พุทธศาสนาในเมืองไทยลำบาก ถ้าพุทธศาสนาในเมืองไทยลำบาก พุทธศาสนาที่อยู่ในประเทศเพื่อนบ้านหรือที่อื่นทุกภูมิภาคทั่วโลกก็จะพลอยลำบากตามไปด้วย เพราะฉะนั้นอยากให้ลูกทุกรูปที่ได้บวชมาแล้วให้ตั้งใจเป็นนักบวชที่สมบูรณ์นะลูกนะ

วันนี้ หลวงพ่อขอนุโมทนาสาธุการ และขออำนวยการให้ลูกทุกรูปที่ได้ตั้งใจบวชกันในคราวนี้ ให้สมหวังดังใจดังที่ได้ตั้งมโนปณิธานจะทำพระนิพพานให้แจ้ง จะสลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ ให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง ให้ปลอดกังวลต่อสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อการกุศลและพรหมจรรย์ ให้เป็นเนื้อนาบุญ เป็นอายุพระศาสนา ปฏิบัติธรรมก็ขอให้เข้าถึงวิชาธรรมกาย ให้ไปปราบพญามารด้วยกัน

จะศึกษาพระธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ให้แตกฉาน ทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ จะเทศนา ก็ให้ไพเราะทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง เบื้องปลาย บริสุทธิบริบูรณ์ทั้งอรรถและพยัญชนะ ใครได้ยินได้ฟังธรรมก็ให้บรรลุธรรมกาย

ความปรารถนาอันใดก็ตามที่ลูกทุกรูปตั้งใจเอาไว้อย่างดีแล้ว เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี ขอความปรารถนานั้น จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่งพระธรรมกายของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ จงทุกประการเทอญ ๐

